

Structura cursului principal:

- **Partea ritmică** – se adresează cu precădere componentei afectiv-motivațională și are drept scop activarea elevilor, pregătirea pentru lecție prin crearea unei atmosfere adecvate. Elevii au ocazia să se perceapă reciproc și se regăsesc launtric ca și comunitate umană. Partea ritmică ar putea fi comparată cu acordarea unui instrument muzical; dacă ea reușește, copiii și învățătorul s-au „acordat” bine între ei și pentru activitatea ce urmează. Ea cuprinde exerciții ritmice de mișcare, cultivarea rostirii prin exerciții de plastică vorbirii; se cântă vocal și la instrumente, se face calcul oral, se interpretează roluri semnificative pentru disciplina studiată etc. Prin faptul că, recitând, se lasă antrenaj de ritmurile versurilor, că făcând muzică vocală sau la un instrument simt ritmurile muzicale și că exercițiul practicat cu regularitate devine în cele din urmă un nou ritm de viață, elevii se cufundă tot mai adânc în elementul ritmic la care am făcut referiri mai înainte, care are totodată efect de armonizare.
- **Partea recapitulativă** – se adresează componentei volitiv-acționale și cognitiv-aptitudinale. Tot ceea ce a aflat și a trăit elevul în ziua precedentă, prin somnul de peste noapte s-a sedimentat și mai puternic în el (ritmul circadian). În această parte învățătorul, cu mult tact, caută să ridice iarăși în conștiința copilului fenomenele observate, cunoștințele predate, să le repete și să le aprofundeze, să le integreze în tema de studiat.
- **Partea de predare** – se adresează și componentei volitiv-acționale, dar mai ales componentei cognitiv-aptitudinale și are drept scop descoperirea de către elevi, prin demersul coordonat de cadrul didactic, a noțiunilor și fenomenelor de studiat. Este o artă să se facă trecerea către o parte nouă a lecției fără să apară nici un fel de fisuri. În primii ani de școală această trecere se face de regulă prin narațiuni „imaginative” pregătite cu multă grijă de învățător pentru că acesta trebuie să caute ceea ce este just pentru copiii lui. Din punct de vedere metodic apare mai întâi propria activitate a elevului, făcută cu mâinile, și apoi latura de gândire. Calea pedagogică a Școlii Waldorf merge întotdeauna de la Griefen (a apuca, a pune mâna) la Be-griefen (a înțelege). Este necesar deci ca elevii să parcurgă drumul de la concret la abstract, de la percepții la reprezentări.
- **Partea acțională:** - se adresează mai ales componentei volitiv-acționale. Prin lucrul la caietele de epocă elevii sunt puși în situația să facă ei înșiși ceva cu mâinile: să scrie, să deseneze, să rezolve exerciții dar și să lucreze la construcția casei, să practice diferite meșteșuguri, etc. Aceasta este o perioadă în care învățătorul își poate cunoaște foarte bine copiii, cu însușirile lor temperamentale și cu particularitățile lor, prin apropierea plină de iubire în activitatea lor și printr-o empatie corespunzătoare. Se poate opta pe diferite modalități de organizare a acestei etape, de la lucru individual, la lucru pe echipe, activități cu grad diferit de dificultate, etc.
- **Partea narativă** – se adresează componentei afectiv-aptitudinale și cuprinde basme, fabule, povestiri, legende, biografii etc. – în funcție de vârsta elevului. Învățătorul și-a elaborat cu grijă acasă povestirea pe care vrea să o spună și acum le-o prezintă elevilor fără a se uita în carte. Povestirea judicioasă aleasă și transmisă din inimă are un acces nemijlocit la sufletul copilului. Prin intermediul natural al vorbirii, care revelează personalitatea umană, în elev sunt trezite imagini vii. Partea narativă este așteptată cu bucurie nu numai de copii ci și de învățători. În acest fel, munca desfășurată în cursul principal își poate găsi o încheiere reușită.